

Skæmtrise

Balladen om Kentman

Udbryderkongen Carl August

Mel: "Hvem sidder der bag..."

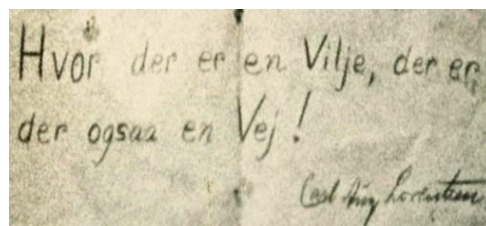
Tekst: Jørgen Søes Hejlsvig

Han sad i gråd og længsel
den jul på vand og brød,
derfor forlod han fængsel,
farvel til risengrød.

Det var såmænd Lorenzen
på evner var han rig
så Lillejuleaften
da graved' han sig fri.

For viljen var til stede
i Celle nummer syv,
Carl August gav ej svede
som simpel indbrudstyv.
Fra børnehjem til fængsel
hvor kunsten fyldte ham.
Han ejede friheds-længsel
en blusel uden skam.

Han følte med Alberti,
der sad knap et årti.
Ministeren var sølle
og ikke længere rig.
Lorenzen var ej bølle,
en hæderstyv så vis.
Han brugte ikke kølle
det stod i en avis.

Carl August: "Hvor der er en vilje,
der er der også en vej!"

Han gravede sig en tunnel
med møje og besvær.
For planen den var skummel
Og manden han var sær.
Det var såmænd Lorenzen,
en fængslende person,
bag tremmer indtil døden
på vrangen en kujon.

Kentman fik ej medalje
skønt han var nok så klog,
der var jo den detalje,
han andres penge tog.
Trods kunstneriske evner
forblev han kriminel
Carl Augusts stolthed revner
i kampen mod sig selv.

Hans dyrekøbte frihed
blev kort og nådesløs,
med lænke om sit håndled,
han sukked' og han frøs.
Det var såmænd Lorenzen
bag tremmer nok en gang.
Han kendte konsekvensen,
som blev hans svanesang.

NB: Carl Augusts største ønske
var at blive kendt. Det blev han
så sandelig også og ændrede
helt naturligt efternavnet til -
Kentman.